

Vägledning vecka 29

Jesus dör för oss

Vägledning: Närvarande på Golgata

Vi stannar upp den här veckan för att vara med Jesus i döden. Det finns få ögonblick av större närhet än förmånen att få vara med någon vi älskar under de sista timmarna i deras liv. Vi vill komma in i hela scenen som omger hans död och de dyrbara minnena av de tidiga kristna samfundet. Vi vill också koppla innebörden av Jesu död för oss till verkligheten av vår vardag. Vi vill medvetet gå igenom

våra dagar med en ökad känsla av medvetenhet om hur hans död ger hopp till oss i vår trofasthet och vår kamp, varje dag.

Vi börjar att i bön läsa berättelsen av scenen på Golgata, i Lukas och Johannes. Vi går in i dessa scener med vår egen fantasi, på en plats där vi väljer att stå, där vi både ser och hör vad andra säger, och är samtidigt medvetna om vad vi känner.

Det är mycket viktigt att föreställa sig scenen där de tar ner honom från korset och kanske få vara med om att ta på sig rengöringen av hans kropp och det sorgliga i att bära den till graven.

Verkligheten av döden är fullständig. Vi kan låta dessa bilder fylla våra bakgrundsstunder varje dag. Från de tidigaste medvetna tankarna under morgonen och den sista avslutande tanken på kvällen. Vi vill låta oss själva bli berörda av Jesu död för oss.

Vi bör vara särskilt medvetna om fyra områden i våra liv, som Jesus död ger liv och frihet till:

- **Vår synd**

Vad vi har gjort, vad vi gör och vad vi frestas till - allt detta som gör att vi skiljer oss från Gud, förutom alla de sätt som vi inte når upp till en självuppoftande kärlek på.

- **Vår försvagning**

Något av de många sätt vi upplever döden på: vårt äldreblivande, vår vacklande hälsa, fysisk eller personliga handikapp, kanske vår egen förestående död, erfarenheter vi har som är förödmjukande, våra brister, att förkastas, ekonomiska svårigheter, familj, stress,

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

en bruten relation, känslor av hopplöshet, desillusion, erfarenhet av depression, förlusten av en älskad.

- **Svårigheter med andra**

Alla konflikter i vårt dagliga liv med besvärliga människor som leder till ömsesidig lidande, sårade känslor, vållade skador, och uppdelad gemenskap.

- **Synden i världen**

De berättelser som fyller rubrikerna varje dag världen runt omkring oss: krig, folkmord, förnedring, den sociala strukturen, orättvis fördelning av jordens rikedomar och resurser, politiskt förtryck, abort, barnmisshandel, läkemedlet ekonomi, allt meningslöst våld, dödsstraff, intolerans, folkuppvigling, förstörelsen av vår miljö, oärlighet, otrohet, girighet, konsumtion.

Använd resurserna på webbplatsen i länkarna till höger för att få hjälp med denna underbara vecka för att vara med Jesus i hans död för oss. Använd "korsvägsandakten" för att gå in i upplevelsen mer personligt.

Låt oss alla tacka varje kväll för Den som visar oss den djupaste innebörden av de goda nyheterna, att vi är fria från syndens makt och död över oss. Genom att komma in i vårt liv och död helt och hållet, föll Jesus i händerna på en kärleksfull Gud, som uppväckte honom och oss till liv, återlöste all synd och död för alltid.

Praktisk hjälp för att komma igång denna vecka.

Att tillbringa en vecka med Jesus på Golgata är verkligen inte så svårt. Det är bara en fråga om fokus. Det underlättas av att vi har vuxit in i kärleken till Jesus under de senaste fyra månaderna. Vi vet att vi är älskade syndare. Vi har upplevt hans kallelse att följa honom på hans uppdrag. Vi har bett med en växande önskan att förstå hans liv och har känt kraften i att han väldigt detaljerat visar oss vem han är. Nu kommer vi att få uppleva vilken fullständig människa han var.

Vi vill komma i kontakt med och bli berörda av innebörden av hans död för oss. Detta är inte en vecka av teologiska reflektioner. Nu är det dags att fokusera på dödens verklighet. I vår kultur möter vi ytterst sällan dödens realitet. Vi distanserar oss själva från sådana erfarenheter. Trots all död och våld omkring oss, har få av oss varit med vid någons död eller rört vid en död kropp eller upplevt dödens kalla livlöshet. Folk dör sällan hemma, och begravningsbyråer tar ganska snabbt hand om kroppen av en älskad och gör i ordning den genom att klä upp och eventuellt sminka den, och lägger den i kistan så att det ser ut som om personen bara sover.

Detta gör det svårare för oss att föreställa oss att vi tittar upp på Jesus som hänger på detta fruktansvärt grymma och otroligt smärtsamma sätt av avrättning. Det gör det extra svårt att föreställa sig hans livlösa kropp, tecknet för att han verkligen har dött. Men när vi fokuserar varje morgon över vår önskan att vara med honom i hans död, kommer den nåd vi hittills har fått hjälpa oss att vilja få följa honom hela vägen, ända till slutet av hans liv.

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

När vi fokuserar på varje område av våra liv, gripna av Jesu död, som skildras i handledningen, kan vi avsluta varje dag med några ord av tacksamhet. Kanske vill jag uttrycka mina känslor högt eller skriftligen. Varje kväll, växer ett uttryck för tacksamhet och närhet till Jesus. Kanske har jag ett krucifix i mitt hem, eller i mitt sovrum, som jag kan betrakta eller som jag vördnadsfullt kan titta på eller röra vid. Jag kanske känner att jag vill börjar och avsluta varje dag genom att göra ett korstecken i pannan eller över mitt hjärta när jag vaknar och innan jag somnar.

Detta kan hjälpa oss att medvetet göra oss fokuserade i början och slutet av varje dag . Med en sådan inriktning varje morgon och kväll under veckan, leder det till att vi går igenom varje dag med en ökad medvetenhet om det herravälde Jesu döende har för min tro, hopp och kärlek i dag, och då kommer jag aldrig att kunna titta på ett kors igen utan att bli starkt påmind om den kärlek som detta tecken betyder för mig.

Använd de andra resurserna som erbjuds den här veckan, och då särskild webbsidan med "Korsvägsandakten". Låt "För resan" och "Med dessa eller liknande ord . . ." också få fördjupa upplevelsen ytterligare.

Den Gud som har fört oss så här långt kommer att vara med oss och ge oss mer än vi kan begära eller tänka

För resan

Vi tillber dig, Kristus, och vi välsignar dig, eftersom du har tagit emot oss samtidigt som du omfamnade korset. När smärtan kan göra en person väldigt självupptagen, fortsätter Jesus fortfarande prästerligt betjäna oss med sina milda ord och gester. Vi ser honom och lyssnar till hans ord från korsets tron. "Förlåt dem. . ." "Med vår fantasi till hjälp har vi förmånen att bevittna Guds slutliga uttalande om oss vilka vi är.

Vi har sett våldet - gisslingen, törnekronan, snubblandet under tyngden av korset, och hånet från hans plågoandar. Nu står vi med Maria där det inte är våldsamt utan tryggt och säkert, - vid korsets fot. Vid korsets fot kan vi säga vad vi vill eller vad vi brukar säga om oss själva, men dessa ord och bilder bleknar i innebörd och betydelse när vi står vid hans fötter och tar emot vad han säger över oss. Vi är säkra här, vi står i skuggan av korset. Denna skugga upphäver våra personliga skuggor, vår skuld och skam.

Det kan också finnas en skam i vår ande som härrör sig från att vi plötsligt förstår att det har kostat allt detta för att vi ska bli övertygade om hur älskade vi verkligen har varit under hela vår vandring och vårt irrande.

Nu när han är döende, ger hopen upp sitt hånet och flyttar bort för att fortsätta firandet av påsken inne i Jerusalem. Vi stannar i det lugna firandet av "det nya och eviga förbundet." Tvivel och farhågor har jagat bort de flesta av hans vänner, men han har förblivit trogen, och vi ber om att få uppmuntran till att visa oss trogna honom. Bort från skuggan av korset, förlängs våra skuggor och vår tidigare otrohet lurar oss att inte tro och att inte ta emot allt det han har sagt om oss under tiden av vår vandring som slutade vid korset. Vi återvänder tacksamt för att titta från vår plats, vilket också är hans. Vi lyssnar på hans sista välsignelse och när han i tro överlämnar sig i sin Faders hand.

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

Ignatius uppmanar de som gör "Övningarna" att i lugn och ro försöka ta emot allt som erbjuds i detta andra firandet av eukaristin. Vi tittar upp på detta korsformade altare och begrundar orden från profeten Jesaja: "Här är Herrens tjänare. Han var föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med lidande och vi räknade honom för intet" (Jesaja 53:3). Vi ber med våra öppna händer att acceptera detta mysterium - att vi har varit älskade så mycket och för alltid. Vid korsets fot vacklar våra argument och våra frågor om värdighet blir absurda. Vi tittar, vi lyssnar, vi är trygga, och vi befinner oss skapade på nytt, igen.

"Vem av oss trodde på det vi hörde?" (Jesaja 53:1). Vi, eftersom vi vägrar att vända oss bort med knutna händer i ovärdighet och skam. Vi står där tills vi känner oss trygga att låta dem ta ner honom. Det är ett heligt förhållningssätt som vi antar dessa dagar av mottaglighet. "Men det var våra sjukdomar han bar, våra plågor han led, när vi trodde att han blev straffad, slagen av Gud, förnedrad." (Jes 53:4)

Med dessa eller med liknande ord

Vad hände? Älskade Jesus, hur det hela blivit så här? Hur kommer det sig att jag ser upp till dig där du hänger i en sådan otrolig ångest? Vi kryper ihop här i rädsla och tvivel, din mor, de andra kvinnorna, John och ett fåtal andra.

Jag ser på när du vrider dig av smärta, och inte kan andas, och drar dig upp med dina spikade handleder bara för att kippa efter luft. Jag ser att du tittar ner på mig med dina varma, välbekanta ögon höljda i smärta, men det är fortfarande du. Jag ser min älskade vän, den som har varit med mig genom så många fruktansvärda ögonblick i mitt liv. Nu står jag här tillsammans med dig, oförmögen att göra någonting.

Herre Gud, varför? Varför hände detta? Jag vet intellektuellt att det var för att gå in så fullständigt i mitt liv och med min smärta, och smärtan av alla andra. Men så mycket smärta? Hur kan en person bära allt detta?

Jag inser att när jag står här, har jag hållit din mors arm. Maria, som är så ledsen att hon har svårt att stå. Maria, som satt med mig under så många timmar när jag har pratat med dig om mitt liv. Nu ser jag henne nästan helt förtvivlad i sorg. Åh, Jesus, jag vill inte heller att du ens ser henne smärta eftersom det bara kommer öka din.

Hon förstår så väl att ditt liv är på väg bort. Vi vakar och ber och håller fast vid varandra, denna lilla knut av tysta människor som älskar dig så mycket. Då inser jag hur mycket du betyder för mig. Lika mycket som jag inte vill att du ska dö, kan jag inte heller stå här för att se dig lida. Snälla Gud, låt honom vara i fred. Låt honom få försvinna eller dö. Låt honom inte lida så mycket.

Men ändå fortsätter Du att flämta och dra dig upp för att andas, trots den plågsamma smärtan av spikarna som sliter sig ner i dina armars nerver. Vi lyssnar när du ber, fortsätter att be Fadern om hjälp, och sedan slutligen överlämna dig till honom. Din bleka kropp, är täckt med smuts och blod och darrar en sista gång och är sedan stilla. Maria vänder sig till sin syster och faller i hennes armar, men hon har inga tårar kvar. Resten av oss håller om varandra i tystnad och förlamning. Soldaterna kommer och tar ner kroppen, och eftersom den sjunker till marken, lyfter Maria upp Dig i hennes famn.

Åh, smärtan i hennes ansikte när hon ser dig! Jag vill hjälpa henne. Jag vill vara där för henne eftersom jag vet att du vill att jag ska vara där. Hon håller din livlösa kropp försiktigt och med

En 34 veckors onlinereträtt i det dagliga livet

Utskriftsvänlig version 2010-07-29

sådan kärlek, precis som hon gjorde för så många år sedan. Hon tittar på mig tyst, med sorg. Jag hittar en burk med vatten och använder min kappa för att få den våt. Om jag bara kan tvätta bort blodet från ditt ansikte. Om jag bara kunde stoppa blodet från att rinna ner från törnena. Jag vill göra det, så att Maria inte kommer att fortsätta att se dig i en sådan smärta. Maria från Magdala och jag tar bort taggarna från huvudet och torkar ansiktet som din mor då kysser.

Gode Gud, hjälp oss! Var med oss i denna smärta och förvirring. Jesus, hjälp oss att få se en mening med ditt lidande. Hjälp mig att se hur du varje dag är en del av mitt lidande och hur denna gärning kopplade dig samman till det djupaste lidanden för oss alla.

Tack, Gud, för gåvan av Jesus. Tack, Jesus, för ditt liv i mitt. Jag känner det på något sätt, även mitt i detta.

En bön att börja dagen med

Låt mig med allt som jag är idag;
Allt som jag försöker idag,
Låt mig med allt jag möter, tankar,
och alla frustrationer och felsteg
Låt mig med allt, få lägga mitt liv i dina händer

Herre, mitt liv är i dina händer,
Låt denna dag ge dig pris och ära.

Läsningar:

Luk 23:26-56

Joh 19:16-42

Ps 31

Överväg att dela dessa nådegåvor du tar emot med andra ” En plats att dela dina erfarenheter på sidan (["En plats att dela med sig av sina erfarenheter"](#)). Och, låt oss be för varandra. Detta skulle kunna ge många andra människor möjligheter att dra nytta nåden som erbjöds dig och nådegåvorna som ges till dig kan hjälpa andra på ett sätt som du aldrig får veta, i att bygga upp mod och andras tro.

